

Tugiisikute baaskoolitus 2019
Juhtumianalüüs. Iseseisev töö.

INDIVIDUAALNE TEGEVUS

Juhtumianalüüs nr 1. Aeg: 05.03.2019

JUHTUMIANALÜÜSI KOOSTAJA: Krista xxx

JUHTUMI AJALINE MAHT, PERIOOD: Jaanuar 2019-Veebruar 2019

KLIENDI ÜLDISELOOMUSTUS:

Naine, 42.a, Sclerosis multiplex diagnoosiga. Sümptomiteks tasakaaluhäired, liikumiskõikumised, jäsemete nõrkus, põie ja soolte talitushäired. Klient on tihti depressiivne, veedab enamasti ajast kodus, väljas ei käi, kuid mõistus on korras ja ta hoiab end maailmas toimuvaga kursis. Pere koosneb kliendist ja tema 2 lapsest: 17.a. poisist, kes lõpetas eelmisel aastal põhikooli ja on hetkel kodune (vahepeal käis tööl) ja 12.a.tüdrukust, kes käib koolis. Klient tööl ei käi, sissetulek koosneb toetustest.

KLIENDI PROBLEEMI KIRJELDUS:

Kliendi nägemus: klient soovib tulenevalt oma puudest endale lisaks 2 x nädalas abiks käivale avahooldustöötajale juurde hooldajat, kes aitaks teda koristamisel, söögitegemisel, kütmisel (kütmine toimub u 2 korda kuus, 24h järjest (puid tuleb alla panna iga 2-3 h tagant, ka öösel). Tegemist on kortermajaga, millel on keldris ühine katel, mida kõik elanikud peavad võrdsest kütma), vajadusel õues ratastooliga liikumisel jne. Avahooldustöötaja toob talle värsket toitu ja abistab vajadusel transpordiga (kaugemad käimised, arstikülastused jne). Klient leiab, et kuna teatud tööd-tegemised on tema jaoks rasked, kui mitte võimatud ja lapsed teda kodus niigi aitavad, võiks perel olla lisaabi hooldaja näol. Tema nägemuse kohaselt ei peaks kõike tegema lapsed, sest soovib neile tagada muretu lapsepõlve koos vaba ajaga, mitte ema hooldajana.

Valla sotsiaallosakonna nägemus:

Vald pakub kliendile 2 varianti: 1) avahooldustöötaja ja tugiisik või 2) hooldaja; mõlemat ei saa. Vald pooldab esimest varianti; nad leiavad, et lapsed peaksid kodus rohkem tegema, seda enam, et üks neist on kodune ning koolis ega tööl ei käi. Toimetulekuoskuste õpetamiseks näevad nad perele abi tugiisiku teenusest. Valla ettepanekul käis kliendil paar kuud abiks vabatahtlik, kelle algne eesmärk pidi olema eelkõige kliendi abistamine võimlemisel ja ratastooliga õues liikumisel, kuid tegelikkuses aitas ta süüa teha ja koristada.

PROBLEEMI LAHENDUS:

Probleemi määratlus ja analüüs:

Kohtudes kliendiga ja jälgides pere tegemisi paari päeva vältel on selge, et probleemi tuum peitub eelkõige puudulikes toimetulekuoskustes ja ema tahtmatutes end kodus kehtestada ehk kõik vajalikud tegemised saaks perekond kodus ise teha, kui läbi arutada ja paika panna, kes mida ja millal teeb (vajadusel juurde õppida). Eraldi hooldaja ametikoha vajadust hetkel ei näe.

Kui see vajadus peaks tulevikus esile kerkima, oli vald nõus asja uuesti kaaluma (nt kui kliendi tervis halveneb, laps(ed) kolivad kodust välja jne).

Kuigi klient ei olnud vaatluse tulemustega 100% nõus, oli ta valmis proovima.

Klient tunnistas ka ise, et kuna lapsed on kasvanud isata, on ta teinud rohkem järeleandmisi kui peaks. Tihti, kui ta palub lastel midagi teha (nt prügi väljaviimine, enda järelt koristamine), ignoreerivad nad antud korraldust ja sellele ei järgne siis ka ema poolt mingit reaktsiooni. Lastel puudub harjumus koristamiseks (nii enda asjade kappi panemine, kui ka tolmu võtmine/põranda pesemine).

Oma puudest tingitud eluviisi püüab klient lastele kompenseerida kõige lubamise ja väheste reeglitega.

Peres süüakse tihti kiirtoitu/poolfabrikaate, sest ema ei jõua (tervislikust olukorrast lähtuvalt) alati süüa teha ja lastel pole kas oskusi või viitsimist seda teha. Eelistatakse istuda pikalt arvuti, teleka ees või oma telefonis. Kuigi kliendil on väljasliikumiseks olemas ratastool, ei kasuta ta seda.

Info otsimise ja vallaga suhtlemisel klient hätta ei jää.

Eesmärgid:

- Ema õpib end kodus lastega suhtlemisel kehtestama ja jälgib planeeritud tegevustest kinnipidamist laste poolt
- Lapsed õpivad ära teatud kodutööde tegemised (nt toiduvalmistamine, tervislik toitumine)
- Lapsed jagavad omavahel ära kodutööd ning teevad neid vastavalt graafikule
- Lapsed abistavad ema võimlemisel/väljas ratastooliga liikumisel (vähemalt üle päeva)

Millised lahendused on senini toimunud, millised mitte (protsess kestab):

Lapsed on uuendustega kaasa tulnud, õppinud ära kodutööde tegemise, probleemiks on siiski see, et päris graafiku järgi ei suudeta töid veel teha, ehk siis rutiini sisseharjutamine alles käib.

Suurimaks probleemiks on klient ise: mõnel päeval tuleb tal enesekehtestamine ning ka lastega koos toimetamine väga hästi välja, tihti aga on ta masenduses ja depressiivne, ei taha ka voodist välja tulla. Töö temaga, enesekehtestamise protsess võtab aega. Kui varem leppisime kokku, et enesekehtestamine käib kaasas igas planeeritud tegevuses, siis nüüd proovib ta seda teha 1 tegevuse kaupa (nt söögitegemine).

Johtuvalt kliendi tervislikust seisundist pole ta ratastooliga väljaskäimiseni veel jõudnud. Kompromissina leppisime kokku, et klient üritab iga päev vähemalt paarkümmend minutit akna ääres värsket õhku hingata ning üle päeva vähemalt 2 võimlemisharjutust teha.

Edasine tegevus:

Jätkame kohtumisi 2x nädalas, nii kaua, kuni planeeritud eesmärgid on täidetud ja sissetöötatud.